

„Miért jó Erasmus ösztöndíjasnak lenni?”

„Studieren, wo andere Urlaub machen” - Tanulni ott, ahol mások nyaralnak - ez volt a greifswaldi egyetem mottója, és ez meg is határozta az erasmusos évetem.

Elsőéves mester hallgató voltam a Debreceni Református Teológiai Egyetemen, amikor felmerült bennem a gondolat, hogy a következő tanévet külföldön töltsöm. Hála Istennek, erre már nemcsak az alapképzésben van lehetőség; az Erasmus+ egyaránt kibővült BA, MA hallgatók tanulmányi ösztöndíjára és szakmai gyakorlatára is. Tanáraimtól és az Erasmus koordinátortól minden szükséges támogatást megkaptam, hogy a következő évet Németországban tölthessem.

A választás Greifswaldra esett. Északkelet-Németország kisvárosa, közvetlen a tengerpart mellett. A város mintegy ötvenezer lakost számol, akiből kb. húszezren az egyetemmel kapcsolatban állnak (diák, professzor, dolgozó). Igazi egyetemváros, rengeteg fiatallal, nemzetközi diákokkal és sok-sok biciklivel. Greifswaldban mindenki biciklivel jár, télen és esőben is. 2014. augusztus végén vonattal érkeztem a városba, ahol az állomáson már várt rám a „Buddy-m”. A Buddy-program lényege, hogy minden nemzetközi diák mellett legyen egy helybeli német egyetemista, aki a félév/év során minden felmerülő problémában segíti az új diákokat. Például ők kísérték el a bankba, amikor új bankszámlát nyitottunk; vagy időpontot foglaltak az okmányirodában a lakcím bejelentésére, hogy a nyelvi nehézségek ellenére elboldoguljunk a hivatalos ügyintézésben.

A szállásról szóló szerződést már a kiutazás előtti hetekben elküldték emailben, így amikor kimentem, már megvolt a szobám: Schönewalde II, az ötödik emeleten egy kis szoba. Ez a Studentenwerk által fenntartott diákokotthon, a Németországra jellemző WG (Wohngemeinschaft) formában. Hárman laktunk egy lakásban, és közösen használtuk a konyhát, illetve a fürdőszobát. A lakótársakkal szerencsére nem volt gond, jól

Studentenwohheim, Schönewalde kijöttünk egymással. A Studentenwerk viszont pontosan tartotta magát minden szabályponthoz, úgyhogy kiköltözéskor az én kauciómból is levontak „konyhai károk” miatt.

Ami viszont igazán otthonommá tette Greifswaldot, azok a barátok. A nemzetközi iroda és a LEI (Lokale Erasmus Initiative Diákszervezet) számos programot szervezett, ahol újra és újra találkozhattunk nemzetközi és anyanyelvi német barátainkkal. Azt hiszem, már a bevezető héten kialakultak jó kapcsolatok, és a közös kirándulások még közelebb hoztak minket egymáshoz. Így az egyetemi tanulmányok mellett az erasmusos programok szerves részét képezték a cserediákságnak.

A Greifswaldi Ernst-Moritz-Arndt Universitát szeptember első heteiben ún. „Erstiwoche”

2 *Erasmusos diákok Eldenán, Greifswald*

bevezető hetet tartott az újonnan érkező diákoknak. Az ünnepélyes tanévnyitó után hasznos gyakorlati információkat kaptunk az egyetemi munkához (pl. könyvtár használata, fénymásolás, campusok bemutatása, különböző diákszervezet, menza, menzakartya rendelés, stb). Ezt kiegészítve, a LEI városvezető körutat szervezett, ahol megismerhettük a város történelmi múltját. Ennek egy viccesebb formája volt a „Stadtrally”, ahol megadott feladatok mentén magunknak kellett felfedezni új lakóhelyünket. A következő városfelfedező alkalmon a belvárosból sétáltunk a tengerből benyúló csatorna mentén az öbölig, ahol a város első emlékeit őrzí az Eldena kolostor.

Mire az egyetem októberben elkezdődött, már egy kéthetes intenzív nyelvkurzuson voltunk túl. Ezen a tanfolyamon elsősorban olyan nyelvtani szerkezeteket és kifejezéseket gyakoroltunk, amelyekkel akadémiai szövegekben gyakran lehet találkozni. Ellentétben a hazai oktatással, Németországban téli és nyári szemeszterek vannak. Ez azt jelenti, hogy október közepétől januárig tart az első félév, február és március vizsgaidőszak, illetve tanítási szünet; áprilistól júliusig van a nyári szemeszter, illetve augusztus, szeptember ugyancsak vizsgaidőszak, nyári szünet.

3 *Ernst-Moritz-Arndt Universitát Greifswald*

Erasmusos diákként némi szabadságot élveztem a tantárgyválasztás terén, hiszen ott nem kellett egyetlen évfolyam tantervét sem követnem. Sajnos az első félévből csupán egy tantárgy volt, amit itthon ki tudtam váltani, a második félévben viszont már több tárgy is kapcsolódott az én specializációmhoz. Ennek köszönhetően viszont nagyon változatos volt az órarendem. Az Erasmus egy új perspektívát adott a felsőoktatási rendszerre is. Számomra a legszembetűnőbb különbség az volt, hogy sokkal nyitottabbak a diákok véleményére, akik mindig kérdeznek. Előadások során is, a szemináriumokon pedig egyfajta közös diszkusszió

folyik – pro-és kontra érvekkel. Másabb a számonkérés módja is. A legtöbb tantárgyat házi dolgozat írásával fejeztük be, az előadások nem követeltek vizsgát, a szemináriumokon pedig egyéni vagy csoportos prezentáció volt a kritérium, az aktív órai részvételek mellett. Visszatekintve, a tantárgyaim a teológia széles spektrumát fedték le. Voltak bibliatanulmányozó szemináriumaim, mint pl. Jeremiás könyve vagy az Újtestamentum szereplői (Erzählfiguren im Neuen Testament) a nagyműveltségű prof. Böttrich vezetésével. Ezen a kurzuson bibliai alakok – például Péter, Lídia, Arimátiai József, Timóteus – kivoltát, jellemét, irodalmi és történelmi hatástörténetét vizsgáltuk. Volt gyakorlati teológiához kapcsolódó órák, hogyan és miként prédikáljunk kazuáliák során, vagy mit jelent a valláspedagógia gyülekezeti környezetben. Szintén nagyon érdekes volt a zsidó-keresztény kapcsolatokról tartott elemző szeminárium, amit végül Peter Schäfer, a nemzetközileg elismert judaisztika tudós előadása zárt [„Binitarische Vorstellungen im antiken Judentum” címmel].

A gyakorlati teológia erőssége a greifswaldi egyetemnek, ami egyrészt dr. Michael Herbst lelkigondozói és gyülekezetépítési szemináriumai, és prof. Roland Rosenstock széleskörű gyülekezeti és gyermekpedagógiai munkája emel magas színvonalra. Örülök, hogy lehetőségem nyílt mindkét területre bekapcsolódni.

Azért is nagyon hálás vagyok, hogy az elméleti tudás mellett gyakorlati ismertekre is szert tehettem külföldi tanulmányi évem alatt. A poimenika (lelkigondozás) szeminárium során időseket látogattunk a helyi idősök otthonában, heti két alkalommal. A csoportban 12-en vettünk részt, és a lakókat felosztottuk aszerint, hogy ki kit látogat. Csütörtök délutánként az egyetemen óra keretében kiértékeljük az előző hét eseményeit. Először egy körkérdés volt, hogy kivel mi történt, majd egy csoporttag jegyzőkönyvet írt egy megtörtént beszélgetésről, és azt átbeszélve kielemeztük, hogy lelkigondozói szempontból mi volt helyes, vagy mit lehetne jobban csinálni. Talán ez volt az a tantárgy, ami leginkább nyomott hagyott bennem. Az otthon messze volt a belvárostól, biciklivel jártunk látogatóba. Sokszor esőben, hidegben és hóban is, hisz tél volt. Mégis, kaptunk valamit. Mi vittünk egy „szuvenírt”, de mi is új élménnyel gazdagodtunk. Ami nem mindig volt pozitív, de tanultunk belőle. Ezért is volt nagyon előnyös, hogy prof. Michael Herbst egyfajta mentorként felügyelte a munkánkat, és tanácsolt bennünket.

Míndeközben a nemzetközi iroda és az Erasmus csapat számos, jobbnál jobb programot kínált a külföldről érkező diákok számára. Kéthetente keddenként volt a „Stammtisch”, ahol beszélgetéssel, kvizzel, játékokkal töltöttük közösen az estét „törzshelyünkön”. Az International Office utazásokat szervezett, ami szintén felejthetetlen marad. Hosszú hétvégeken elmentünk Berlinbe, Hamburgba, és Rostockba, Lübeckbe, ahol általában találkoztunk más erasmusos diákokkal is. Egynapos kirándulásokat szerveztek a közeli Starlsund városába, ami az UNESCO világörökség része, és itt az óceánium különleges betekintést nyújt a tenger életébe. Megcsodálhattuk a gyönyörű szigetvilág, Rügen krétaszigetét, ahogy a tenger mellett magasra emelkednek a fehér sziklafalak, és az ösvény hol lent a tengerparton, hol fent a sűrű erdőben vezet.

4 Rügen, Németország legnagyobb és egyik legszebb szigete

Az Erasmus év életem egyik legszebb éve volt. Olyan barátságok alakultak ebben az időszakban, amik a mai napig tartanak. Ami pedig a legkülönlegesebb, hogy az Erasmus és a nemzetközi ösztöndíjak által diákok a világ minden pontjáról érkeznek, és teljesen újfajta lehetőséget ad a kulturális különbségek megismerésére, mint ahogy az 20 évvel ezelőtt történt. Például, hogy lehet az, hogy nemzetek fiai, akik történelmi konfliktusban állnak, együtt élnek egy közös lakásban, vagy közösen töltik szabadidejüket. Az interkulturális tudományágak ezeket a kulturális, vallási, etnikai különbségeket vizsgálják, ami számos terület (vallásközi párbeszéd, nemzetközi gazdaság, kommunikáció) alapjait adja. Az Erasmus része egy ilyen interkulturális tapasztalatszerzésnek, ami az én esetemben a kutatási területemre is kihatott.

Ezúton is nagyon köszönöm a Greifswaldi Egyetem, különösen a Teológia Fakultásának és a Nemzetközi Iroda dolgozóinak, illetve a Debreceni Református Hittudományi Egyetemnek, hogy az Erasmus+ program keretén belül ilyen új tapasztalatokra tehettem szert.

Mazsu Gyöngyi

(Ernst-Moritz-Arndt-Universität Greifswald, Németország)

Azt mondják, aki Greifswaldba megy, az kétszer sír. Amikor megérkezik, és amikor haza kell mennie. Ahogy visszaemlékszem, ez nálam is így volt.

Hadd álljon itt még néhány kép az erasmusos élményekről!

5 Greifswald madártávlatból

6 Utazás Berlinbe

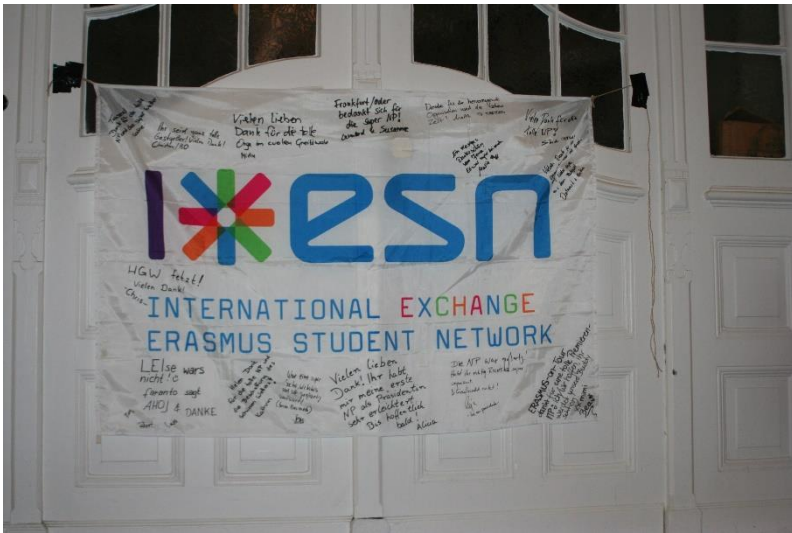
7 Greifswald, Marktplatz

8 St. Nikolai Dom, Greifswald

9 Biciklik sokasága a menza előtt

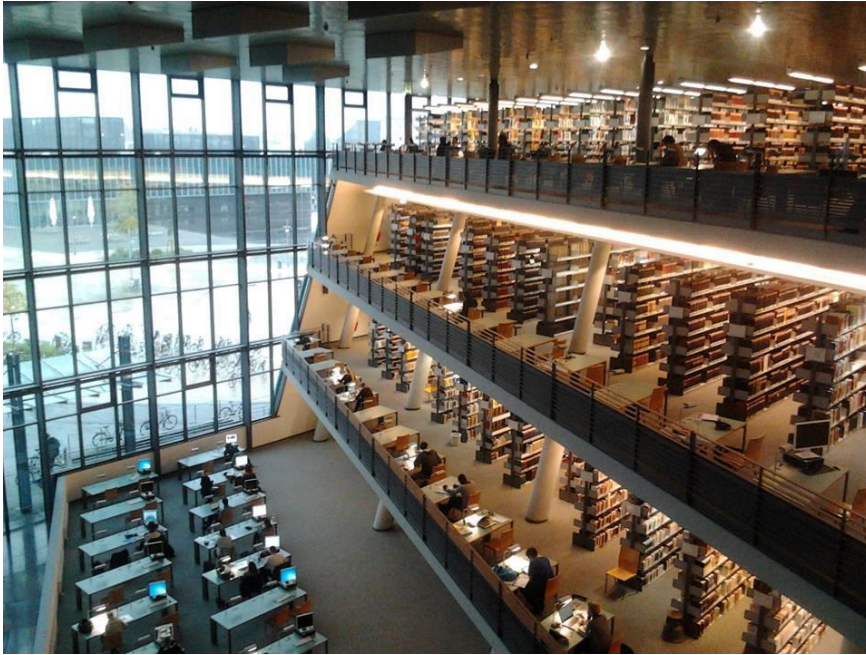
10 Warnemünde, kirándulás Rostockba erasmusos program keretében

11 Ahol a Mikulások is csónakkal jönnek

12 Expo: Internationaler Tag an der Universität

13 Az egyetemi könyvtár egyik oldala

14 A "Süddeutsche Zeitung" örök barátunk maradt a kávé mellett

15 Karácsonyra készülve

16 Winterball – A téli szemeszter záróünnepélye